

[Sønderup.]

har bestræbt sig for at anvende Cirkulæret saaledes, at Hensynet til Ønskeligheden og Nødvendigheden af at faa Beskæftigelsen knyttet til det produktive Erhvervsliv har været det overvejende og fortsat i den Forbindelse maa være det overvejende Hensyn, som Regeringen maa have at tage i Forbindelse med dette Spørgsmaal.

Chr. R. Christensen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, i Øjeblikket er forhindret i at være til Stede i Salen, skal jeg tillade mig paa hans Vegne og paa Partiets Vegne at knytte nogle enkelte Bemærkninger til det foreliggende Forslag til Beslutning af Folketinget.

Vi kan fra vor Side ikke anbefale Vedtagelsen af det her foreliggende Forslag i en Situation som denne, hvor vi nærmer os et Foraar, da der efter al Sandsynlighed vil blive mere end Brug nok for den tilstedeværende Arbejdskraft ude i Erhvervslivet, og hvor Følgerne af en Gennemførelse af Forslaget vil give uheldige Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Bundvad nævnte, at da Cirkulæret fremkom den 19. Marts i Fjor, kom det bag paa Kommunerne. Jeg vilde finde det uheldigt nu at trække et saadant Cirkulære tilbage for derefter senere at gennemføre noget tilsvarende, saa man kunde komme ud for, at det igen kommer, som det ærede Medlem Hr. Bundvad siger, bag paa Kommunerne. Cirkulæret forhindrer jo ikke, at der kan foretages offentlige Arbejder. Kommunerne kan fortsætte med at løse de kommunale Opgaver, de kan ogsaa løse videregaaende Opgaver. Det skal indrømmes, at hvis Cirkulæret blev administreret med haard Haand, kunde dette lægge Byrder paa Kommunerne, men det er jo imidlertid ikke Tilfældet. Den højtærede Socialminister nævnte en Række Tilfælde, hvor der er givet endog meget vidtgaende Dispensationer, og ude fra det kommunale Arbejde ved vi, at naar Henvendelser om Dispensationer kommer og der er en saadan Baggrund for dem, at de kan gives, saa bevilges disse Dispensationer i hvert Fald ret hurtigt.

Der tales om en betydelig Arbejdsløshed. Jeg har nu den Opfattelse, at denne Arbejdsløshed, som allerede nu — ingen ved, om det kan holde — har et nedadgaaende Præg, er først og fremmest en Sæsonarbejdsløshed, og jeg har Indtryk af, at vi igen kan vente den Tilstand, der har været normal for Efterkrigsperioden, at Mangel paa Arbejdskraft vil indtræde. Derfor tror jeg, at det er den rigtige Vej, man har valgt ved

at indrette det saaledes, at der, hvor der skal gennemføres offentlige Arbejder, skal det være ved Hjælp af Dispensationer, saaledes at man har Overblik over Tingene. Det maa jo nemlig være afgørende i en Situation, hvor det er nødvendigt, at faa gennemført mest muligt Arbejde, at der da ikke iværksettes offentlige Arbejder, der virker generende paa de nødvendige private Arbejders Gennemførelse.

Det er rigtigt, at Arbejde er at foretrække fremfor Understøttelse, og vi vil fra vor Side gerne medvirke til, at det kan blive saadan, men der maa ogsaa i denne Situation udvises Varsomhed. Naar det ærede Medlem Hr. Bundvad i sin Tale spurgte: hvorfor ophævede Regeringen ikke Cirkulæret ved Høstens Slutning, saaledes som det var det eneste naturlige? — maa jeg derfor sige, at naar der forlanges Ophævelse af et saadant Cirkulære paa et Tidspunkt, hvor vi, som den højtærede Socialminister nævnte, i Procenter havde den laveste Arbejdsløshed, vi overhovedet har kendt, er det givet, at saa fornaar man ikke at tilfredsstille den ærede socialdemokratiske Ordfører.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tage den højtærede Socialministers Redegørelse til Efterretning og kan ikke anbefale Gennemførelse af Forslaget i den foreliggende Skikkelse.

Chr. A. Christiansen: Naar den højtærede Arbejds- og Socialminister udtaler, at for ham at se er det, det drejer sig om, hvorvidt man vurderede Situationen rigtigt i Marts i Fjor, eller man vurderede den galt, er jeg ikke utilbøjelig til at give Ministeren Ret. Jeg synes ikke, der kan være Tvivl om, at man netop vurderede Situationen galt. Man udsendte dette Cirkulære den 19. Marts, paa et Tidspunkt, hvor de ufaglærte havde en Arbejdsløshedshær paa henvend 70 000. Man udsendte dette Cirkulære paa et Tidspunkt, hvor man ikke havde saa meget som tænkt paa at begynde paa Foraarets Arbejder, i hvert Fald havde man ikke rørt ved dem. Det er jo dog saaledes, at man ikke i Marts Maaned begynder at udtynne Roer eller hyppige Kartoffler eller nogen af den Slags Arbejder. Vi er ikke blinde for, at det var med Henblik paa at skaffe Arbejdskraft til Landbruget, at Cirkulæret kom, men det var efter vor Opfattelse alt for forhastet, og efter hvad vi kan se nu, var det ogsaa ganske upaakrævet, at det blev udsendt i det hele taget. Vi havde her i Rigsdagen lige vedtaget Loven om Tilskud til offentlige Arbejder, og da man saa langt om længe fik denne Lov ført igennem, standsede man alle offentlige